

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Τώρα λοιπὸν πῶμύρισε τῆς ἀνοιξῆς ἡ χάρι
κι' εἰσέτι ὁ χειμὼν λυσσᾷ
καὶ τὸν Ἀπρίλιον φουσᾷ
ὁ γρόος τοῦ Γενάρη,
τώρα ποῦ βελτιώνεται ὁ τόπος ἐκ βαθέων
καὶ μεταθέσεις γείνονται δημοτικῶν ἀνθέων,
τώρα ποῦ μετετέθησαν κι' ὁ πρόεδρος κι' ὁ Βλάχος
κι' ἔμειν' ὁ Νικολόπουλος θεμελειώδης βράχος,

Τώρα ποῦ κάτουν στὸ γυαλὸ
βγῆκαν τὰ ἔργα λάδι
κι' ἡ μπίγα πάει στὸ καλὸ
μὲ τὸ Γεωργιάδη,
τώρα ποῦ νέων ἐκλογῶν δημιουργεῖται ὁλόος
καὶ μὲ τὸ θεῦμα δυνατὸν
στὸν δῆμον τῶν Ἀθληνητῶν
συντρέχει κι' ὁ Παβζόλος,

Τώρα σ' αὐτὰς τὰς εὐτυχεῖς κι' εὐδαίμονας ἡμέρας
κι' ὅστερ' ἀπὸ τῆν θορίμβον ἐκείνης τῆς Δετζέρας,

δεχτήκαμε τὸν Πεταλᾶ μὲ ἄλλους δεκαῆξι
τοῦ μακαρίτου Ὁθωνος τὴν ἔξωσιν νὰ παίξῃ.
Μ. — Πῆγες λοιπὸν στὸ θέατρο ;
Γ. — ὦ λέει ἂν ἐπῆα !
Ἐτοῦτα εἶναι θέατρα κι' ὄχι μοῦ λὲς Γκράν-βία !
Ἐμὲ σ' αὐτὰ τὰ θέατρα μ' ἀρέσει νὰ πηγαίνω
π' ἀκούω τὰ ῥωμέικα καὶ τὰ καταλαβαίνω
κι' ὄχι σ' αὐτὰ τὰ φράγκικα ποῦν' ὅλο ἰταλίδες
κι' ἡ γλῶσσα τους εἶν' εὐληπιτος μόνον στοὺς παραλῆδες!

Νὰ μὴν ξανάρθουν ἰταλοὶ
γιὰ νὰ τοὺς ἔχουμε μπελᾶ
μ' ἐνεθουσίασε πολλὸ
ὁ θάσος τοῦ Πεταλᾶ
κι' ἰδίως ἀνεπτέρωσε τὸν ἐθνικὸν μὸν πόθον,
ὅταν ἐβγήκε στὴ σκηνὴ ὁ μακαρίτης Ὁθων.

Τί βασιλεὺς μ' ἐλληνικὴ στοργὴ καὶ περηφάνεια !
Ἦταν κι' ἡ κράσι του γερὴ
κι' οὐδέποτε μωρὲ Μαρῆ
ἐπήγαυε στὰ μπάνια.
Εἶχε καὶ μιὰ βασίλισσα κοτζάμου γυναικᾶρα
καὶ γι' ἄλλες ὅσες νᾶβλεπε δὲν ἔδινε δεκάρα.
Οὔτε ποῦ εἶχε καὶ λεφτὸ ποτὲ ὁ μακαρίτης.
Καὶ τὸ μισθὸ του τὸν ξερὸ
τὸν ἔστεργε πολλὸν καιρὸ
στὸν πόλεμο τῆς Κρήτης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Πεταλᾶς
ἔδωσε χάριτας πολλὰς
στὸ βασιλῆᾶ τὸν πρῶτο,
λέω πῶς ἦταν τυχερὰ
νὰ ἔχῃ τόση διαφορὰ
τὸ δευτέρό μας λότο.

×

Θέατρο Μαρῆ ναι τοῦτο
πῶχει φουστανέλας πλοῦτο
καὶ τὸν Ὀθωνα στή μέση
μὲ σελάχι καὶ μὲ φέσι
νὰ πετάῃ σὰ σαῖνι
τέτοιο θέατρο μ' ἀρέσει
κι' ὄχι νὰ μοῦ λὲς βελέσι
τῆς Μαρίας τοῦ Κατίνῃ!

×

Πάντα τῶλεγα τοῦ Δήμου πῶς δὲν ἔκανε καλὰ
τῆς δεκάρες μας νὰ στέρνῃ
κι' ἱταλίδες νὰ μᾶς φέρνῃ
νὰ σηκώνουν σ' ὑπερέτες τὰ φουστάνια τους ψηλά
καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκαυδαλῶδες καὶ προκλητικὸν ἀστεῖον
νὰ θυμῶνῃ κι' ὁ Δεσπότης κι' ὅλο τὸ ἱερατεῖον
καὶ νὰ λέῃ κι' ὁ Τσιγκέλος ἐν θρησκευτικῇ ὁρμῇ,
« κύριε ἔλεησόν με, οὐκ ἔκλυτος εἰμί! »

×

Μελοδράματα σὰν τότες
ποῦσαν ἄλλοι θιασῶτες
κι' εἶχ' ὁ τόπος ἄλλες χάρες,
δύσκολα τὰ ξαναφέρνουν ἢ ὀλίγες μας δεκάρες,
κι' ἀπὸ νᾶρχονται τερόροι
νὰ λαλοῦνε σὰν κοκόροι
καὶ κοντράλτο ποῦ νὰ κἀνῃ σὰ νὰ δέχνουνε σκυλλί,
καὶ ν' ἀκοῦς τὸ Ῥιγολέτο μ' ἐνανήμυσι βρολί,
κι' ὁ Δαμπρούνας προικισμένος μὲ τὸ Δῆμο νὰ γελᾷ,
προτιμότερος ὁ ὀλοτρος τοῦ κυρίου Πεταλᾶ.

×

Βαρεμένος ἀπὸ τόσα μελοδράματα γελοῖα,
ὁ κοσμάκης ὁ καῦμένος
ἔτρεξε σὰ διπασμένος
γὰ νὰ ἰδῇ τὴν Ἀμαλία,
καὶ τὴ γλῶσσα του ν' ἀκούσῃ νὰ μιλεῖται στὴ σκηνή,
ἢ ὁποία ἐξ αἰτίας
κἀποιας ἀριστοκρατίας
δὲν μπορούσε νὰ φανῇ!

×

Κόσμος ἦτανε στὰ σκάνια κι' ὅλο μὀρτιδες ψηλά
δίχως ἄλλο νὰ ξανάτρης τῶλεγα τοῦ Πεταλᾶ
νὰ μᾶς κάμῃς τὸ Νταβέλη
κι' ἄλλα δράματα φαιδρά,
καὶ καθόλου μὴ σὲ μέλλῃ
ἂν ὁ Γρήσας δὲν θὰ δρᾷ.

×

« Ἦταν κι' ἡ κυράδες ὅλες μὲ κοστούμια ρουβωτῆ,
κι' ἦσαν στὰ σκαμνιά τὰ πρῶτα
ἄνθρωποι ποῦ στὴ Μασκότα
δὲν ἐπάτησαν ποτέ!
Καὶ ἀνέρχοντο τροχάδην σ' ὑπερώων κορυφὰς
πρόσωπα ποῦ μέχρι τοῦδε δὲν τὰ εἶδε Μουσταφᾶς! »

×

Τώρα τοῦ Φανφάν τὰ κόβονα τὰ ἔλεεινολογῶ
καὶ θὰ θέλω θεατρίνους ἀπὸ κειοὺς ποῦμαι κι' ἐγὼ
Εὐρωπαϊοὺς σὺν τοῖς ἄλλοις, λίγους ἔχει τ' Ἀργοσιόλι
τώρα ἔσμιξε τὸ αἶμα κι' Ἕλληνες ἐγίναμ' ὅλοι
Ἕλληνες ποῦ μὲ τὸ ὕφος τὸ ἐκπολιτιστικόν.
λέμε πῶς περιφρονοῦμε κάθε τι ἑλληνικόν!

×

Μ. — Εἰς τὰς Νεφέλας ἦσουνε;
Γ. — Πῆγα καὶ στῆς Νεφέλες
ποῦ δὲν ἐπιτρεπώτουνε νὰ μπαίνουνε κοπέλες
καὶ ὅσοι ἄνδρες ἦτανε σὲ νόμον ἡλικία,
μὲ ἀγωνία φοβερή
πῆγαν ν' ἀκούσουνε Μαρῆ
πᾶν ὅτι θὰ προσέκρουεν εἰς ὧτα γυναικεῖα!

×

Μ. — Καὶ εἰς τὰ ὧτα σου λοιπὸν τὸ ἔργον πῶς ἐφάνῃ;
Γ. — Ἡ κωμωδία μ' ἐννοεῖς εἶναι τ' Ἀριστοφάνῃ
ποῦ δὲν κρατοῦς ἢ πένα του καμνιὰν εὐσηχμοσύνη.
Μ. — Γὰρ πέσ' μου τη. Μὴν ντρέπεσαι· δὲν εἶμαι δεσποσύνη!
Γ. — Μὰ κόττα κι' ἓνας κόκορος ἦτανε στὸ κοτέτσι
κι' ὁ κόκορος...
Μ. — Θὰ πείραζε τὴν κόττα.
Γ. — Κᾶπως ἔτσι!

×

Μ. — Αὐτὸ τὸ θέμα δὲν μπορεῖ
νὰ κωμωδία νὰ γῇ!
Γ. — Θὰ σοῦ τὰ πᾶν ποῦ Μαρῆ
μὰ νᾶμαστα μονάχοι,

Μ. — Είμαι πολὺ περίεργος νὰ μάθω τὸ σκοπὸ τῆς.
Γ. — Καὶ μ' ὅλα τὰ ἐμπόδια ποῦ ἔφερ' ὁ Δεσπότης
καὶ μ' ὅλα του τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν εἰσαγγελέα
διὰ νὰ μὴ παρασταθοῦν συμβάντα φρικαλέα,
οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἐπῆρανε τὴ χάση
κι' ἐμπαίνανε στὸ θέατρο μὲ ὥρα πρὶν ἀρχίσῃ!

×

*Υπερβαίνουν ἡ νεφέλες
πάσης ὀπερέτας τρεῖς,
κι' ἄκουα σὲ κάθε ἄντρο
δλοψύχως νὰ γελᾷ,
τὸ Δημήτρη τὸν Τουλιάτο
κι' ἄλλα πρόσωπα πολλὰ.

— × × × × —

FIANCE

Γι' αὐτὸν πῶστὸλίζε κάθε σαλόνι,
γκαρσόνι τέλειο, σωστὸ λιώνι,
γι' αὐτὸν πῶχόρενε μὲ τόση χάρι,
ἔλεγα, βέβαια κάποια θὰ πάρῃ!

×

Γι' αὐτὸν ποῦ ἦτο λ' ἀνφάν γκατὲ
κι' ἤθελε κρέμες καὶ πτὶ πατὲ,
γι' αὐτὸν ποῦ εἶχε τὸ παρδεσσὸν
φοδράδο μέτα ὅλο μὲ σ ο ὶ
κι' ἦταν τὰ λόγια του σὰν καταΐφι,
ἔλεγα βέβαια πῶς θέλει νύφη!

×

Καὶ νύφη ἤθελε. Δὲν ἦταν ψέμμα.
Τὸ μαρτυροῦσε κάθε του βλέμμα·
κάθε του κίνημα, κάθε του λέξι,
ἦτο σὰ νᾶλεγε « ποῖα θὰ μὲ μπλέξῃ ; »

×

Καὶ νὰ πῶφάνηκε ἡ εὐκαιρία!
Νύφη ζητοῦσε ἀπὸ πολλοῦ,
κι' ἐδῶ ἐφήρμοζε τὴ θ ε ω ρ ε ί α
ἀλλὰ ἡ π ρ ὶ α ξ ι ε ς ἦταν' γι' ἄλλου!

×

*Ὡς εὐτυχίῃς ὁ φανσὲ,
ποῦ σὰν νὰ ἦτανε σοφὸς κριτὴς,
ἐδῶ τὰ δούλευε ὅλο βερσὲ
κι' ἄλλου εἰργάσθη τοῖς μετοητοῖς.

Μιλφτς.

ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΠΑΘΟΣ

*Ἡ ἐφημερίς « Κώδων » κατάρθωσε νὰ ἐπισύρῃ τὴν
γενικὴν προσοχὴν διὰ κυρίου ἀρθροῦ, ἐν τῷ ἐπ' ἀριθ. 138
φύλλῳ τῆς.

Καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος ταύτης
ἐμηκτυρίσθησαν ἱερὰ καὶ ὅσια καὶ καθυβρίσθησαν αἰσθη-
ματα ὅσα ἐξέρχονται τῶν ὀρίων τῆς κομματικῆς παλαι-
στρας.

Εἶναι καὶ τοῦτο ἐν εἶδος ἐπιδείξεως διὰ τοὺς μαχητὰς
τοῦ λόγου καὶ τοῦ καλάμου τοὺς μὴ αἰσθανομένους τὴν
διάθεσιν ν' ἀνοηταίνουν χάριν ἰδεῶν ἢ νὰ δαπανοῦν ὑπὲρ
τούτων τὰς δυνάμεις των ἀφιερωνθείσας εἰς ἐπωφελεστέ-
ρους ἀγῶνας καὶ πρακτικωτέρους θριάμβους.

*Ὁ γράφων ἐν τῷ « Κώδωνι » δύναται νὰ εἶναι εὐχαρι-
στημένος ὅτι εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν δὲν εἶναι μόνος. Ἄν
μὴ ἔχῃ τὴν τιμὴν νὰ ἡγῆται τῆς Σχολῆς ἥτις ἔργον ἔχει
τὴν περιφρόνησιν παντὸς αἰσθήματος μὴ ταπεινοῦ καὶ τὸν
χλευασμὸν πάσης εὐγενοῦς προσπάθειας, ἃς εἶναι ὅμως
ὑπερήφανος δεχόμενος τὰ συγκαρητήριά της.

*Ἦδη, εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὑπὸ τὸν
τίτλον « Θέματα καὶ Θεάματα » ὁ ἀρθρογράφος ἐξέχυσεν
ὅλους τῆς ψυχῆς του τοὺς θησανρούς. Ἡ πομπώδης ἀσυ-
ναρτησία, ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ἔβρεως πρὸς δολοφονη-
θέντα νέον, ἄξιον συμπαθείας καὶ ἐκ μέρους τῶν προσω-
πικῶν του ἀλόγη ἐχθρῶν, ἡ ἀναιδὴς χλεύη πρὸς τὴν ἱερὰν
θλίψιν τῶν φίλων του, ἡ ὑπαρότης ἐν γένει τῶν σκέψε-
ων, ἀπετέλεσαν σύμφυρμα βδελυρὸν ἐκκολαφθὲν, ἐν στιγμῇ
ἀκαταλλήλῳ καὶ ὑπὸ τὸν πυρετὸν τῆς παραφορᾶς, εἰς
πνευματικὸν τερατούργημα προκαλοῦν τὴν ἀποστροφὴν.

Δὲν μᾶς ταράσσουν καθόλου ἡ εἰρωνεία καὶ ἡ ὕβρις αἱ
ἀφορῶσαι ἡμᾶς καὶ τὴν εἰλικρινῇ ἐκτέλεσιν ἱεροῦ καθήκον-
τος, ὅσον μᾶς προξενεῖ θλίψιν τὸ σύνολον τοῦ λιβέλου
διὰ λογαριασμὸν ταῦ ἐργάτου του.

Τοιαύτῃ ἐκτροχίαισι ἀπὸ τῶν στοιχειωδεστέρων ἠθικῶν
κανόνων προδίδει τὴν κυριαρχίαν ποταπῶν αἰσθημάτων
τὰ ὁποῖα οὐδεὶς λογικὸς χαλινὸς ἡδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ
καὶ παριστᾷ εἰκόνα ἀξιοθρήνητον δι' ἣν ὁ ἴδιος, πιστεύο-
μεν, θὰ ἐντραπῇ μίαν ἡμέραν.

*Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ νομίζῃ ἴσως ὁ συντάκτης ὅτι τὸ
ἀριστούργημά του ἐθριάμβευσε. Θὰ ἐξήρχετο τῆς πλάνης
ἀμέσως ἂν ἀνεζήτει τὴν ἐξ αὐτοῦ αἰσθησιν ἐκτὸς τοῦ κύ-
κλου κιβδῆλων θαυμαστών.

ΟΥΤΙΣ.

*Ἡ Σηροτροφικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κυριῶν εὐχαριστεῖ
τοὺς κ.κ. Διοτ. Πρωτότον ἐν Αἰγύπτῳ, ἀποστείλαντα
ὡς συνδρομὴν δραχ. 50 καὶ Ἰωάννην Χαλκιόπουλον
ἐν Λονδίῳ ἀποστείλαντα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δι-
ρας ἀγγλικὰς εἰς

ΔΙΟΤ. ΠΡΩΤΟΤΟΝ
ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

"Αστε την νὰ στέκεται στήν ἀφέλειά της
μὴ μοῦ τὴν πειράζετε !
Μὴ φορὰ τῆς κτύπησε κλέφτης στήν καρδιά της
κι' ἀπὸ τότε σκιάζεται.

Μὴ μοῦ τὸ πειράζετε οὕς παρακαλῶ,
τὸ καναρινάκι μου ποῦναι ντροπαλὸ,
ποῦναι δροσοστάλακτο καὶ γλυκὸ σὰ μέλι.
Νὰ τὸ καμαρώνετε ; Ναί ! Αὐτὸ τὸ θέλει !

Φλάκ-Φλούκ.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

×

Πολλὰ καὶ διάφοροι ἀντιφατικαὶ φῆμαι διαδίδον-
ται περὶ τῶν ὑποψηφίων δημάρχων Ληξουρίου διὰ
τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ἐπειδὴ ὅμως μεταξὺ τῶν
ἀναφερομένων ὑποψηφίων γίνεται λόγος καὶ περὶ
τοῦ νῦν δημάρχου κ. Σπ. Χαριτάτου, κρίνω καθήκον
μου ὡς συγγενῆς του καὶ ὡς ἐκλογεὺς νὰ γνωστο-
ποιήσω εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ Δήμου Ληξουρίου, ὅτι
δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐκτεθῇ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὡς ὁ ἴδιος
πολλάκις ἐδήλωσε τοῦτο ὀρκισθεὶς εἰς τὰ ὅσα τοῦ
πατρός του καὶ ἐβεβαίωσεν εἰς ἐντίμους συμπολίτας,
ὅτι ἂν ἐκτεθῇ ὑποψήφιος νὰ τὸν πτύωσιν εἰς τὸ πρό-
σωπον ἐν μέσῃ ἀγορᾷ.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐπροθυμοποιοῦντο τινὲς
φίλοι του νὰ τὸν προτείνουν ἐναντίον τῆς ἀμετατρέ-
πτου θελήσεώς του, αὐτὸς θὰ δηλώσῃ καὶ θὰ ἐνεργή-
σῃ νὰ τὸν προτείνουν ὡς ὑποψήφιον σύμβουλον
ὡς ἐπραξεν ὁ κ. Ἀρδαβάνης κατὰ τὰς παρελθούσας
ἐκλογάς, διότι ἐννοεῖ νὰ τηρήσῃ τὸν ἱερὸν ὅρκον
του καὶ νὰ μὴ ἀθετήσῃ τὸν λόγον του, ἀφοῦ μάλι-
στα ὡς ἰσχυρίζεται, δὲν τοῦ ἐπιτρέπει πλέον ἡ ὑγεία
του νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πολιτικά.

(Ληξούριον) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζομεν κατὰ καθήκον τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐ-
χαριστίας εἰς ἅπαντας τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας
τοὺς ὅπως δὴποτε συμμερισθέντας τῆς θλίψεως ἡμῶν
ἐπὶ τῷ προώρῳ θανάτῳ τῆς πεφιλημένης μας Ἀγ-
γελικῆς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Οἰκογένεια ΜΑΛΙΣΣΙΝΟΥ.

"Ο Δαυρέντιος κι' ἡ Ἄννα πᾶν κι' οἱ δύο στήν Ἀθῆνα
γιά νὰ φέρουνε καλέα ὅλο νοσητὰ καὶ φάρμακα
νὰ φοροῦν γυναικες, ἄνδρες, κοπελοῦλες, μαθηταί,
καὶ μονάχα γιά παπάδες δὲν θὰ φέρουνε ποτέ.

Καὶ πάλιν ἀναγράφομεν πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων,
ὅτι μεγάλην συλλογὴν καὶ πλοῦτον κασμηρίων
διὰ βαφὴν βαρινῶν καὶ ἄλλων ἐνδυμάτων,
μοναδικῆς ποιότητος καὶ στερεῶν χρωμάτων,
ὁ Ματαράγκας ἔλαβε ὁ δόπτης μας ὁ μόνος
αὐτοῦ ποῦ σ' ὅλους ἔγραψε τὰ ῥοῦχα τοῦ χειμῶνος
κι' ἔμειναν ὅλοι ἐντελῶς κατευχαριστημένοι.
Ἐκεῖ λοιπὸν γιά φορεσιὰ καθέναν ὡς πηγαίνει.

Ἀπεβίωσεν ἐκ στομαχικοῦ νοσήματος ὁ ἀγαπη-
τὸς τοῖς πᾶσι ΚΑΡΜΕΝΟΣ ΜΠΟΧΑΤΖΑΡ ὁ φαί-
δρος καὶ ἀνοικτόκαρδος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀπάνω
στὸ ἀμαξάκι του παρηκολούθει εἰς πᾶσαν διασκέδα-
σιν καὶ πανήγυριν τοῦ τόπου. Συλλυπούμεθα τὴν
οἰκογένειάν του.

Εἰς τὰ καταστήματα Ἀνδρ. Λυκούδη (οἰκία Κο-
μποθέκρας) εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ εἶδη φιλικῶν μὲ
μεγάλην ἐκπτώσιν τιμῶν. Τελεία συλλογὴ καρτῶν.
Δαντέλες κεντήματα, νήματα, ὑφάσματα καὶ ἀρώματα
Εἰς τὸ τμήμα τοῦ παντοπωλείου, ὅλα τὰ ἀποικια-
κὰ εἰς λίαν εὐθηνὰς τιμὰς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ἀτμοπλοία ΑΥΣΤΡΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιο ΣΟΦΙΑ ΧΟΕΜΒΕΡ ἀναχωρεῖ τὴν
9 Ἀπριλίου 1907 ἡμέραν Δευτέραν ἐκ Πατρῶν,
κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ὅλας τὰς πόλεις
τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ
κ. Παν. Χ. Χαράκτῃ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τρα-
πεζιτικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην
προθεσίαν ἢ διαρκεῖς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2	»	»	» 1 ἔτους
2	1/2	»	» 2 ἐτῶν
3	»	»	» 4 ἐτῶν
4	»	»	» 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκ-
λογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΙΔΗΡΑ ΣΙΔΗΡΩΜΑΤΟΣ ΔΙ' ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τελειοτάτου συστήματος. Ἐγγυημένη δαπάνη
6 λεπτά καθ' ὥραν ΚΑΜΙΝΕΤΑ χωρίς φυτίλι ἀπὸ
2 δραχμὰς μέχρι 30. Παρὰ τῷ Πρακτορείῳ Ἑλλη-
νικῆς Ἐταιρίας οἰνοπνευμάτων. (Παλαιὰ Μοιραρχία.)

ΤΥΠΟΙΣ « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.